

Πιο σημαντική από την Ουκρανία

Δεν υπήρχε έλλειψη προειδοποιήσεων. Το Πεκίνο μίλησε για παιχνίδι με τη φωτιά. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Τζο Μπάιντεν κάθε άλλο παρά ενθουσιάστηκε με την ιδέα της Νάνσι Πελόζι να ταξιδέψει στην Ταϊβάν. Οι σχέσεις με το νησιωτικό κράτος αποτελούν πολιτικό ναρκοπέδιο. Όταν οι ειδικοί της διεθνούς πολιτικής συζητούν την πιθανή πρόκληση ενός Γ' Παγκοσμίου Πολέμου, η συζήτηση γρήγορα στρέφεται και στην Ταϊβάν.

Για το Πεκίνο, το νησί αποτελεί «αναφαίρετο τμήμα» της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Το Πεκίνο έχει καταφέρει να απομονώσει την Ταϊβάν διεθνώς όσο το δυνατόν περισσότερο. Μόνο πολύ λίγα κράτη αναγνωρίζουν διπλωματικά την κυβέρνηση της Ταϊπέι. Το κράτος των 24 εκατομμυρίων κατοίκων δεν εκπροσωπείται στα Ηνωμένα Έθνη. Ωστόσο, από πολιτική και οικονομική άποψη, η Ταϊβάν είναι μια σχεδόν μοναδική ιστορία επιτυχίας και σήμερα ένα από τα πιο προοδευτικά και δημοκρατικά κράτη της Ασίας.

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ
**RONALD
MEINARDUS**

Οι Ταϊβανέζοι παρατηρούν με τρόμο πώς η Κίνα, υπό την ηγεσία του Σι Τζιν-πίνγκ, έχει εξελιχθεί σε μια αυταρχική δικτατορία που καταπατά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ένα ανατριχιαστικό παράδειγμα είναι οι εξελίξεις στο γειτονικό Χονγκ Κονγκ, όπου ελάχιστα έχουν απομείνει από τις προηγούμενες ελευθερίες. Όλα αυτά

εξηγούν γιατί η συντριπτική πλειονότητα των κατοίκων της Ταϊβάν απορρίπτει την ενοποίηση του νησιού που επιδιώκει το Πεκίνο.

Για το Πεκίνο, η προσάρτηση του νησιού αποτελεί μέρος της κρατικής ιδεολογίας. Οι παραλληλισμοί με τη στάση της Ρωσίας του Πούτιν απέναντι στην Ουκρανία είναι εμφανείς. Δεν είναι τυχαίο ότι η Ουκρανία αποτέλεσε θέμα κατά την επίσκεψη της Νάνσι Πελόζι στην Ταϊπέι. Δεν είναι η μόνη επίσκεψη υψηλόβαθμων δυτικών πολιτικών στην Ταϊπέι αυτές τις ημέρες. Είναι όμως μακράν η πιο θεαματική και ενδεχομένως επικίνδυνη. Μόλις πριν από δεκαπέντε ημέρες, η Nicola Beer, αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, επισκέφθηκε το νησί, αλλά η επίσκεψη αυτή δεν βρήκε σχεδόν καθόλου απήχηση στα μέσα ενημέρωσης. Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι η Ευρώπη δεν παίζει ουσιαστικά κανένα ρόλο στην Ανατολική Ασία σε πολιτικό επίπεδο, ιδίως σε στρατιωτικό, και εμφανίζεται μόνο ως οικονομική δύναμη. Ο ρόλος των ΗΠΑ είναι διαφορετικός. Για την Ουάσιγκτον, η Ταϊβάν είναι πιο σημαντική από την Ουκρανία, καθώς αποτελεί μέρος της πρώτης νησιωτικής αλυσίδας που περιορίζει την πρόσβαση της Κίνας στον Ειρηνικό Ωκεανό. Λόγω της «πολιτικής της μίας Κίνας», η Ουάσιγκτον δεν διατηρεί επίσημες πολιτικές σχέσεις με την Ταϊπέι, αλλά είναι ο πολιτικός και στρατιωτικός προστάτης της Ταϊβάν.

Το τίμημα είναι υψηλό και για τις δύο πλευρές: η προσάρτηση της Ταϊβάν από την Κίνα θα έθετε τέλος στην ελευθερία και τη δημοκρατία της πρώτης και θα απειλούσε επίσης την ασφάλεια της Ιαπωνίας και της Νότιας Κορέας. Πάνω απ' όλα, θα κατέστρεφε την αξιοπιστία της Ουάσιγκτον ως εγγυητή της ασφάλειας στην Ανατολική Ασία. Πι ΗΠΑ δεν θα το επέτρεπαν ποτέ αυτό. Το Πεκίνο έχει δηλώσει ότι η ενοποίηση με την Ταϊβάν αποτελεί μέρος της κινεζικής κρατικής ιδεολογίας, και μάλιστα ζήτημα εθνικής κυριαρχίας. Με την επίσκεψή της, η Νάνσι Πελόζι έριξε λάδι στη φωτιά. Το τέλος του πολέμου στην Ουκρανία δεν είναι ορατό και ήδη οι απαισιόδοξοι προειδοποιούν για μια παρόμοια καταστροφή στην Ανατολική Ασία.